

ge Ting, som man ønsker, at de skulle bevise, men som dog ikke i og for sig ere rigtig sande. Sagen er imidlertid den, at de Opgivelser om Udsørfelses-Toldgodtgjørelser, som den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds anførte, ikke ere rigtige, hvorimod de, som Udvalgets Fleertal have anført, ere rigtige; men Udvalgets Fleertal er gaaet ud fra, at Fabrikkerne i Holland og Belgien kun kunne fabricere 70 pCt. Melis og Candis af Raasukker og kun faae Udsørfelsgodtgjørelsen for en saadan Mængde raffineret Sukker for hver 100 Pbd. indført Raasukker. Dette er imidlertid ikke rigtigt, idet de udvinde meget mere raffineret Sukker end 70 pCt.; dette indrømmer Udvalgets Majoritet, men svarer dertil: „Ja, men vi tage det samme Procentforhold, som vi have gjort gjældende for Danmark;“ hertil siger jeg: det er ikke rigtigt, thi Forholdet er af en ganske anden Bessaffenhed, Forholdet er nemlig der af en saadan Natur, at der vel ikke udbringes 80 eller nogle og firfjendstyve pCt. Melis og Candis, men at der udbringes nogle og firfjendstyve pCt. raffineret Sukker, men raffineret Sukker, som er af en ringere Bessaffenhed end Melis og Candis. Dette raffinerede Sukker udføres imidlertid af de paagjældende Lande og faaer samme Udsørfelsgodtgjørelse som Melis, hvilket derved bliver til en Udsørfelspræmie, og derved blive da Fabrikkerne istand til at sælge dette raffinerede Sukker paa fremmede Markeder for en Priis, som i Forhold til Priisen paa Raasukker er under den Priis, det vilde staae i Forhold til det Sukkergehalt, som indeholdes deri, hvilket da ligefrem vilde sees deraf, at naar de vilde henvende dem paa et frit Marked, o: et Marked, hvor der ikke existere Udsørfelses- eller Udsørfelstold, saa vilde de finde, at der ikkun forbruges en forholdsvis ubetydelig Deel raat Sukker, men derimod fortrinsvis en Art raffineret Sukker, som udføres fra Belgien og Holland mod Udsørfelsgodtgjørelse, og almindeligt benævnt i Handelen Lumpensukker, og som ogsaa er omtalt i det Uendringforslag, som er stillet af den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning). Dette Sukker, der i Holland og Belgien nyder Udsørfelsgodtgjørelse som

raffineret Sukker eller Udsørfelspræmie, underkastes en yderligere Omraffinering i de paagjældende Lande, og forbruges der som Melis og Candis; saaledes s. Ex. naar De ville see hen til de i Hamborg eksisterende Sufferraffinaderier, saa vilde De finde, at disse næsten aldrig raffinere raat Sukker, men kun Hollands og Belgiens Lumpensukker, fordi det faaes til en i Forhold til Gehaltet billigere Priis end raat Sukker. Dette er, som sagt begrundet i de særlige Bessatningsforhold, som existere i de paagjældende Lande. Det følger endvidere af en anden almindelig Betragtning, at der virkelig maa gives en Udsørfelspræmie i Holland og Belgien; Udvalgets Majoritet har nemlig paavist, at s. Ex. den belgiske Statskasse ikke paastaar at have en større Indtægt end $3\frac{1}{2}$ Million Frances af Accise og Told af Sukker, og naar den ikke har den, saa nedsetter den Udsørfelsgodtgjørelsen; men nu har jeg for mig en officiel Beretning fra den danske Generalconsul i Belgien, som siger, at Regjeringen i Budgettet for indeværende Aar har beregnet Forbruget af Sukker til ethvert Individ til 4 Kilogrammer eller 8 Pund, og dette giver for Belgiens 4 Millioner Indbyggere 32 Millioner Pund, medens der kun vilde behøves et Forbrug af 15 Millioner Pund, hvoraf den fulde Accise blev betalt, for at Regjeringen skulde faae en Skat af $3\frac{1}{2}$ Million Frances. Naar altsaa Regjeringen ved et saa stort Forbrug, som der virkelig finder Sted, ikke faaer den fulde Skat, saa er det et Beviis paa, at endeel af denne Skat udbetales igjen som Præmie ved Udsørfelsen af det raffinerede Sukker. Disse Kendsgjerninger ere tilstrækkelige til at vise, at Forholdet virkelig der er saaledes, at der ved Udsørfelsen af raffineret Sukker betales i Toldgodtgjørelse mere, end der er erlagt i Udsørfelstold og Accise. Jeg for mit Vedkommende har imidlertid kun anført dette her, fordi Udvalgets Majoritet paa sin Fremstilling af disse Forhold har villet støtte et Beviis for, at Raffinadeurerne her kunne bestaae, uagtet en saadan Toldnedsættelse fandt Sted, som er foreslaaet af den; derfor er jeg gaaet ind derpaa, ellers vilde jeg ikke gaae ind derpaa; thi jeg erkjender den fulde Gyldighed af den Sætning, at, dersom et andet Land har et